

Jednou až dvakrát do roka se u nás doma objeví taška s oblečením, které je mým starším sestřenicím už malá. Je to určené pro mě. Někomu se to může zdát ubohé a trapné, ale já z toho těžím výhody.

1. Mám naráz velkou tašku „nového“ oblečení jen pro sebe. Příšly jste někdy z nákupu s plnou taškou triček nebo svetrů?

2. Sestřenice, a hlavně teta, mají prima vkus. Stává se málo, že by v tašce bylo něco, co by se mi fakt nelíbilo.

3. Asi jsem divná, ale chození po obchodech a hledání těch správných kalhot a triček mě moc nebere. Jsem při nakupování oblečení totiž hrozně nerozhodná. Úplně mi stačí, když musím občas vyrazit na lov bot. Přísun oblečení až do mého pokoje proto docela vítám.

4. Oblečení je to sice už nošené, ale vždycky pěkné. Však kdo na džínách pozná, zda byly prané dvakrát nebo dvacetkrát?

5. Je to lepší, než nakupovat v second handu, kde nevím, kdo oblečení nosil přede mnou.

6. Sestřenice bydlí v jiném městě, takže si kamarádky myslí, že oblečení mám nové. Nikomu to nevyvracím. Pro mě nové je.

To moje spolužačka Radka takové štěstí nemá. Doma po ní chtějí, aby nosila oblečení po starší sěgře. Problém je v tom, že každá má úplně jiný styl. Radka je spíš sportovní typ a v outdoorovém stylu by nejradši měla i noční košili. Její sěgra je romantička, co miluje růžovou a puntíky. Proto se maminka s Radčinou sěgrou naučily kupovat dražší a „trvanlivější“ oblečení, jako jsou svetry a džíny, v neutrálním stylu, aby to bylo za dva tři roky schůdné i pro Radku.

Nejlepší to má Kamila. Ta nemá po kom dědit oblečení. Od rodičů vždycky dostane peníze a může si za to vybrat, co chce a potřebuje. Není to paráda? Půl třídy holek jí tu možnost závidělo. Jednou se ale Kamila přiznala, že stejně nejraději chodí do „sekáče“. Dají se tam najít dost dobré kousky a hlavně si tam toho za peníze od rodičů koupí daleko víc. Takže vlastně taky dědi, jen neví po kom.

Cože? Secondhand?

Modelkou třídy je Nikola. Móda je její velký koníček, má vždycky přehled o tom, co právě frčí a většinou to taky má. Taky má všechno nové. Její velkou výhodou je to, že ať si obleče cokoli, vždycky jí to sluší. Ovšem jít s ní nakupovat je nezapomenutelný zážitek. Jednou jsme měli ve škole dvě volné hodiny, tak jsem s ní šla do obchodáku. Chtěla si koupit nový svetr. Byly jsme snad v deseti obchodech, vyzkoušela padesát svetrů a nakonec si nevybrala žádný. Tak na to nemám nervy. Byl to úplně zbytečně strávený čas.

Od nás holek se jaksí očekává, že budeme vždycky hezky oblečené a budeme tak dělat svět hezčí. A není podstatné to, zda na sobě máme značkové tričko za tisíce, nebo děděné po sestřenicí. Hlavně, ať nám to sluší. ☺

Liduška

